

Srdce ťa neoklame (Emauzskí učenáci)

Napísal Balek Robert
Streda, 27 Apríl 2011 07:17



Oči či uši ťa môžu sklamať, ale srdce bude vždy cítiť kto je kto... a nakoniec Ho spoznáš medzi tisícimi hlasmi či tvármi - práve vďaka svojmu srdcu. Stráž si ho preto ako oko v hlave...

V ten deň išli dvaja z nich do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: "O čom sa to cestou zhovárate?" Zastavili sa zronení a jeden z nich menom Kleopas, mu povedal: "Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?" On im povedal: "A čo?" Oni mu vraveli: "No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli." On im povedal: "Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?" A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: "Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!" Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: "Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?" A ešte v tú hodinu

Srdce ťa neoklame (Emauzskí učenici)

Napísal Balek Robert
Streda, 27 Apríl 2011 07:17

vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: "Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi." Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba. (Lk 24,13-35)

Ako len ľahúčko sa dnes dáme oklamať svojimi očami. To, čo nie je krásne, to, čo je ohavné, smutne sebaponižujúce, to vidíme ako krásne, bombastické, ako originálne a jedinečné a glorifikujeme tých, ktorí urobia čo najväčšiu blbosť, len aby si zadovážili našu pozornosť. A to, čo je skutočne krásne, to čo má naozajstnú hodnotu, to sa nám darí vidieť ako nudné, neatraktívne, nafigu, nemožné a trápne... A tak radšej zostávame pri domnejšej kráse a skutočná krása je zabudnutá kdesi ďaleko od nás v kúte. Prečo?

Pretože sme stratili schopnosť nazerať na svet okolo nás svojím srdcom a obmedzili sme sa iba na suché nazeranie svojimi očami a načúvanie svojimi ušami... a tie často klamú tak, ako sa im podarilo oklamať aj dnešných Emauzských učeníkov. Tak ako to krásne vyjadril aj Exupéry: "Skutočne vidíme iba srdcom... to podstatné je očiam neviditeľné..." Ved' keby aj Emauzskí učenici rovnako ako my dnes stratili schopnosť vidieť Krista svojím srdcom, popočúvali by si akéhosi blázna, ktorý im čosi celú cestu do Emauz rozprával, spokojne by sa s ním rozlúčili v radosti, že sa ho zbavili a ich život by šiel ďalej v tom istom zúfalstve, do ktorého prepadli po Jeho smrti. Nikdy by sa nevymanili zo svojho presvedčenia, že to všetko okolo Ježiša nemalo zmysel. Ich život by odumrel... bez vzkrieseného Krista, ktorého mohli spoznať vedľa seba iba srdcom.

Presne ako vtedy aj dnes Kristus kráča ulicami našich miest, sedí spolu s nami v laviciach škôl a univerzít, sprevádza nás na cestách a prehovára k našim srdciam - rozpaľuje ich svojou prítomnosťou. No často naráža na vychladnuté srdcia neschopné spoznať ho... a tak životy mnohých z nás sa prepadáajú do nezmyselnosti a neschopnosti skutočne žiť. Pretože bez Krista sa to jednoducho nedá. Mnohí sú dnes presvedčení, že to všetko okolo Ježiša nemá zmysel a podobajú sa práve týmto učeníkom odchádzajúcim z Jeruzalema, ktorí počuli o zmŕtvychvstaní, no neuverili a sklamaní odchádzajú preč - ďaleko od svojich sklamaní...

Pozdvihni oči svojho srdca! Nechaj Ho prehovárať k sebe, pros, nech sa vyliečia oči tvojho srdca, nech vidíš. Nech môžeš vidieť Ježiša, kráčajúceho vedľa teba už toľko rokov. Nech môže tvoj život znova nadobudnúť krásu večnosti v šťastí a láske, ktorú ti môže darovať len On - vzkriesený a oslávený - milujúci práve teba tak veľmi... tak veľmi...

Ver svojmu srdcu, pretože len ono má šancu ťa neoklamať, tak ako to už toľko krát urobili tvoje

Srdce ťa neoklame (Emauzskí učenici)

Napísal Balek Robert
Streda, 27 Apríl 2011 07:17

oči a uši... ver mu aspoň na chvíľu. Možno práve v tejto chvíli Ježiš sedí vedľa teba a prehovára k tebe týmito slovami... :)

P. Robert Balek SVD

Pár myšlienok pre teba:

Boh má svoje ucho na tvojom srdci! A ty? sv. AUGUSTÍN

Bolo dobre povedané, že srdce hovorí k srdcu, zatiaľ čo jazyk hovorí iba k ušiam. sv. FRANTIŠEK Saleský

Dobre vidíme iba srdcom, to hlavné je očiam neviditeľné. Saint-EXUPÉRY Antoine de

Je to srdce, ktoré dáva, ruky len podávajú. ZAIRA

Kamkoľvek kráčaš, kráčaj s celým srdcom. KONFUCIUS

Každý je taký, aké je jeho srdce. sv. AUGUSTÍN

Korene šťastia sa nachádzajú tam, kde našlo domov naše srdce. TERNAY Jakob

Nič nepriťahuje srdce človeka tak ako láska. sv. KATARÍNA Sienská

Srdce řa neoklame (Emauzskí učenici)

Napísal Balek Robert
Streda, 27 Apríl 2011 07:17
